

og hvor der var sørgelige Forhold til Stede. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle faa Linier af det ærede Medlems Udtalelser, der findes i Folketingstidenden Sp. 557. Det ærede Medlem skildrer her et drikfældigt Hjem og Familielivet i dette med følgende Ord: „Tænk nu, hvad Samfundet saa kræver af saadan en Kvinde! Hun skal, til Trods for at hendes Mand ikke bringer hende Penge, til Trods for at han bestandig kommer beruset hjem, holde sammen paa Familien og overfor Samfundet svare for, at Børnene vokser op som flinke Børn. Jeg gad nok se den i denne Forsamling, der ikke vilde segne under en saadan Byrde som den, Samfundet har lagt paa den Kvinde og lægger paa Tusinder andre Kvinder. Det var for mig særlig trist at komme paa dette Sted, og jeg vil give dette lille Livsbillede, for at det høje Ting kan se, hvor alvorlige disse Spørgsmaal er. Paa dette Sted sagde Konen, som var en af de elskeligste Kvinder, jeg nogen Sinde har talt med — hun havde det skønneste Par Øjne, jeg næsten har set paa noget Menneske —, hun sagde til mig: Vi ønsker alle sammen hver Dag, at min Mand skal dø.“ Denne Hustru og Moder kom med den Udtalelse: „Vi ønsker alle sammen hver Dag, at min Mand skal dø“, fordi Manden var drikfældig, fordi han i beruset Tilstand var en Fare for sin Familie. Det ærede Medlem skildrede videre, at en Gang, da der havde været en ægteskabelig Strid i dette sørgelige Hjem, kunde Hustruen bagefter ikke finde de Knive, hun havde i Huset; men hendes store Dreng kom saa og sagde: „Jeg har skjult dem under Sengen, for at Fader ikke skulde bruge dem i beruset Tilstand.“

Naar man betragter saadanne Forhold, forstaar man, at de to Kvinder, der er Medlemmer af Ædruelighedskommissionen, Frøken Blom og Fru Hostrup hører til dem, der har stillet de mest ædruelighedsvenlige Ændringsforslag. Det er særlig Hjemmenes Sag at tage sig af Reformarbejdet paa dette Omraade, og jeg er sikker paa, at Kvinderne Landet over, Kvinderne, som nu har faaet politisk Valgret, forstaar, hvad det betyder, at man fremmer Ædrueligheden gennem en tidsvarende Lovgivning for derigennem at skabe lykkeligere Hjem og Betingelser for, at Børnene kan vokse op i gode Hjem med gode og lyse Eksempler for Øje.

Naar vi skal revidere den bestaaende Beværterlov, forekommer det mig, at det Hovedsynspunkt maa lægges til Grund, at

der sker betydelige Fremskridt i ædruelighedsvenlig Retning, uden at der sker noget som helst Tilbageskridt. Der er visse af de Ting, som det ærede Medlem fra Fredericia for lidt siden forsvarede, som jeg betragter som afgjorte Tilbageskridt, ikke mindst Indførelse af Erstatning paa den Maade, han ønskede.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag og Kommissionens Arbejde kan jeg i det hele og store henholde mig til de Udtalelser, der blev fremsat i Gaar af Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Nibe (Kvist). Jeg finder derfor ikke Grund til at komme ind paa Enkeltheder, men jeg vil holde mig til de Hovedspørgsmaal, som der har været delte Meninger om indenfor Kommissionen, og som det ærede Medlem fra Fredericia omtalte for lidt siden.

Et af de Spørgsmaal, han omtalte, var Spørgsmaalet om Kommuneafstemning. Der er jo indføjet den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, at de kommunale Vælgere faar Lejlighed til at træffe Afgørelsen i Bevillingsspørgsmaal i Stedet for de kommunale Raad; og jeg anser dette, i den Form, hvori det findes i det foreliggende Lovforslag, for et betydeligt Fremskridt. Derimod vilde jeg beklage, hvis der skulde være Tale om en saadan Afstemning efter de Afstemningsregler, som det ærede Medlem fra Fredericia anbefalede, da han talte om, at mindst 30 pCt. af de kommunale Vælgere skulde deltage i Afstemningen, hvorved det kunde ske, at Mindretallet, selv et ganske lille Mindretal, havde Lejlighed til at sejre over Flertallet, blot derigennem, at der paa Grund af, at en Del Vælgere holdt sig hjemme, ikke blev afgivet tilstrækkelig mange Stemmer. Et Forslag om at indføre Kommuneafstemning med kvalificeret Majoritet forekommer mig at være mærkeligt, efter at der siden 1907 har fundet en Mængde saadanne Afstemninger Sted med almindelig Flertalsafgørelse. De nuværende Kommuneafstemninger er ganske vist ikke lovfæstede, men de benyttes som vejledende for Bevillingsmyndighederne i saa stor Udstrækning, at de nærmest er af bindende Karakter, og disse Afstemninger er godkendte af Vælgerfolket. Der er vokset frem med Livets Ret. Derfor vilde det se mærkeligt ud, om man nu opstillede Afstemningsregler, der gav Mindretallet Lejlighed til at sejre over Flertallet. I et demokratisk Samfund bør det være Flertallet, som raader, ogsaa ved Kommuneafstemninger. Efter at den nye